

[Arbejdsministeren]

- at områderne blev betragtet som særligt belastende og derfor havde behov for specialregulering
- at der traditionelt har været specifikke regler vedrørende sække og kødkroppe i form af meddelelser: Meddelelse nr. 10 og 12/1973 om manuel transport af kødkroppe i slagterier, kølehus og andre virksomheder, hvor der transporteres kød. Og Meddelelse nr. 28/1974 om manuel transport af sække
- at der inden for de fire områder foregår mange ensartede løft, hvilket gjorde det muligt for en arbejdsgruppe bestående af parterne, arbejdsfysiologiske og ergonomiske eksperter og Arbejdstilsynet ud fra nogle konkrete undersøgelser af de faktiske forhold ved løftene at fastsætte nogle maksimalgrænser ved bestemte arbejdssituationer.

Bilagens grænser er maksimalgrænser, det vil sige, at der er forbud mod at overskride grænserne. For løft under grænserne gælder de samme regler som for alle andre løft.

I forbindelse med behandlingen af bekendtgørelsen og bilagene blev det fastslået, at de grænser for maksimal byrdevægt, maksimal håndteringsmængde, maksimal varighed pr. dag af håndteringsarbejde m.v., der er angivet i fortegnelserne, er et udtryk for, hvad man i udvalget på det pågældende tidspunkt kunne blive enig om ud fra den viden og de forudsætninger, man var i besiddelse af.

Af den generelle del af bekendtgørelsen om manuel transport § 3 fremgår: Manuel transport skal udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt. Byrdens vægt, form, overflade, dens placering før og efter transporten og det antal gange, byrden flyttes, skal afpasses således, at den manuelle transport ikke medfører fare for sikkerhed og sundhed. Egnede tekniske hjælpemidler skal bruges, når det er muligt og hensigtsmæssigt, og altid, når den manuelle transport indebærer sundhedsfare.

Siden udvalgsarbejdet vedrørende bekendtgørelsen om manuel transport er der sket en væsentlig øgning af den dokumenterede viden om løft, kropsbelastninger ved løft og risikoen for bevægeapparatsskader samt de ergonomiske faktorerens betydning.

Arbejdstilsynet har derfor i forbindelse med sin indsats 1987: Tunge løft - Ondt i ryggen, udarbejdet generelle vejledende retningslinier for vurdering af tunge løft. Disse retningslinier har Arbejdstilsynets tilsynsførende anvendt under indsatsen. Det er planlagt at udsende en

AT-meddelelse indeholdende disse retningslinier.

Det er således konklusionen, at der ikke gælder andre regler for tunge løft inden for områderne sække, skoveffekter, kødkroppe eller dele deraf og trykflasker end for andre områder på arbejdsmarkedet. Tværtimod er der på disse fire områder fastsat nogle grænser for maksimale løft, hvilket der ikke er for andre områder på arbejdsmarkedet.

Jeg kan dog afslutningsvis oplyse, at man på baggrund af den nyeste viden og Arbejdstilsynets administrative praksis vedrørende tunge løft påtænker i 1989 at revidere bilaget til bekendtgørelsen om manuel transport.

Spm. nr. S 147

Til *justitsministeren* (5/7 88) af:

Arne Melchior (CD):

»Vil oprettelse af et antal kasinoer forudsætte behov for ændringer i lovgivningen?«

Begrundelse

Kasinoer er tilladt i mange europæiske lande. Behovet for et formentlig mindre antal kasinoer er stort for turismen. De vil sandsynligvis tillige i væsentlig grad dæmme op for illegalt spil.

Svar (13/7 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Erhvervsmæssig drift af spillekasinoer er strafbart efter straffelovens hasarbestemmelser. Tilladelse til drift af spillekasinoer vil således ikke kunne gives, medmindre der skabes lovhjemmel herfor.

Ligesom spørgeren finder jeg, at oprettelse af et antal kasinoer kan have positive samfundsmæssige virkninger, herunder gunstig indflydelse på landets turistindtægter.

Spm. nr. S 148

Til *sundhedsministeren* (5/7 88) af:

Trøjborg (S):

»Vil ministeren tage initiativ til en samlet planlægning af lægemiddelforsyningen i Vejle Amt, inden der foretages yderligere nedlæggelser af selvstændige apoteker?«